

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(vypracovává oponent práce)

Student/ka:	Iva Jankovská
Studijní program:	Specializace v pedagogice
Studijní obor:	Hudba se zaměřením na vzdělávání
Téma bakalářské práce:	Instruktivní tvorba Ilji Hurníka a její pedagogické rysy
Vedoucí práce:	Doc. Mgr. et MgA. Jiří Bezděk, Ph.D.
Oponent práce:	Mgr. et Mgr. Romana Feiferlíková, Ph.D.
Akademický rok:	2015/2016

Bakalářka Iva Janovská předložila k obhajobě kvalifikační práci na téma poslech hudebního díla I. Hurníka *Umění poslouchat hudbu* na základní škole v Jirkově.

Koncepce práce a její struktura:

Práce je rozdělena na část teoretickou a část praktickou. Samotný text je rozdělen do kapitol a podkapitol, které bych osobně uspořádala jinak – dle názvu práce – 1. Ilja Hurník, 2. Charakteristika instruktivní tvorby, 3. detekce pedagogických rysů v díle IH, 4. Praktická část. Práce je doplněna o Úvod, Seznam literatury a internetových zdrojů a Přílohovou část.

Obsahová stránka:

Pisatelka práci uchopila osobitě a od úvodních kapitol nás zahrmla vysvětlováním odborných termínů za použití rozsáhlých citací z odborné literatury. Už nás ale neseznámila s účelem, důvodem ani cílem uvedení těchto termínů z oblasti teorie vyučování a čtenář to sám nepozná, protože s nimi autorka dále nepracuje ani na ně v průběhu práce neodkazuje. Pozitivní na tom ale je, že autorka umí pracovat se zdroji a citacemi.

V dalším textu se dozvídáme něco o životě Ilji Hurníka (3.6) – nevím, proč není vytvořena nová kapitola – je to téma práce. Pak opět bezúčelně pisatelka vypisuje přehled díla pana Hurníka, se kterým ale dále nepracuje, proto si myslím, že patří do přílohové části. V další části se jako „blesk z čistého nebe“ objeví rozbor vybraných literárních děl I. Hurníka. Co s tím? Pokud v pohádkách měly být identifikovány pedagogické rysy, tak zůstalo pouze u záměru.

Empirická část práce obsahuje výzkum, jeho cíl a výsledky. Největší část textu je ale věnována definování druhů testů a testových úloh za pomoci citací z odborné literatury - opět dost samoúčelně, protože o autorčině výběru a tvorbě testových otázek to nic neřeklo. Ani průběh výzkumu a co tomu předcházelo, mi z uvedeného popisu není dost jasný, natož to, jak byla do testových otázek začleněna tvorba I. Hurníka.

Jazyková stránka:

V práci je hodně citací, tím více jsou pak zřetelná místa, kde interpretuje své myšlenky samotná autorka. Jazyk zde není tak bohatý a mnohdy není text ani smysluplný (např. vštěpovat si skripta – str. 3, slovosled na str. 6, 2. odst., aj). Po stránce gramatické je práce bez významných jazykových prohřešků.

Formální stránka:

Kapitoly jsou řádně děleny a číslovány, rozdělení textu do kapitol mi však není jasné. Autorka používá poznámkový aparát, ovšem ne vždy účelně – např. místo bibliografické citace díla I. Hurníka a P. Ebena *Česká Orffova škola*, o které mluví, cituje odkaz na toto dílo z Holasovy publikace (str. 10, 5. odst.). V seznamu literatury chybí díla I. Hurníka. Obsah, úvod, resumé a další se nečíslojí jako kapitoly – je pak podivné, že samotný text práce začíná rovnou 3. kapitolou.

Hodnocení:

Práci i přes uvedené nedostatky doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení

dobře.

V Plzni dne 7. 5. 2016

.....
Mgr. et Mgr. Romana Feiferlíková, Ph.D.